

வெளியீடு எண் 298.

T-UN-377

சிவமயம்

திருவிசைப்பாவுடையார் துவாதசமாலை

திருவாவடுதுறை ஆதீனம்

1977

வ
சிவமயம்

திருக்கயிலாயபரம்பரைத் திருவாவடுதுறை ஆதீனத்துத்
திராவிடமாபாடிய கர்த்தராகிய

ஸ்ரீ மாதவச்சிவஞானயோகிகள்

193-வது குருட்டுறை விழாமலர்

பிங்களா - சித்திரை - ஆயில்யம்

27-4-77

ஸ்ரீ நமசிவாயழுர்த்தி அச்சகம்
— திருவாவடுதுறை —

வெளியீடு எண் 298.

வ
சிவமயம்

திருவிசைப்பாவுடையார் துவாதசமாலை

இது

திருக்கயிலாயபரம்பரைத் திருவாவடுதுறை ஆதீனத்து
இருபத்திரண்டாவது குருமகாசந்நிதானம்
ஸ்ரீ-ஸ்ரீ அம்பலவாணநேசிக பரமாசாரிய சுவாமிகள்
கட்டளையிட்டருளியபடி
வெளியிடப்பெற்றது

திருவாவடுதுறை ஆதீனம்

1977

குருமரபு வாழ்த்து
குருமரபு வாழ்த்து

2

குருமரபு வாழ்த்து

கயிலாய பரம்பரையிற் சிவஞான
போதநெறி காட்டும் வெண்ணைப்
பயில்வாய்மை மெய்கண்டான் சந்ததிக்கோர்
மெய்ஞ்ஞான பாநு வாகிக்
குயிலாரும் பொழிற்றிருவா வடுதுறைவாழ்
குருநமச்சி வாய தேவன்
சயிலாதி மரபுடையோன் திருமரபு
நீடுமி தழைக மாதோ.

— ஸ்ரீ மாதவச்சிவஞானயோகிகள்.

ஸ்ரீ மாதவச்சிவஞானயோகிகள்

சிவமயம்

முகவுரை

வடவேங்கடங் தென்குமரி இடைப்பட்ட தமிழ் வழங்கும் நிலமாகிய சேர சோழ பாண்டியநாட்டிலே சைவமும் தமிழும் தழைக்கத்தோன்றிய பெரியார் பலர் ஆவர். அவர்கள் திருவாய் மலர்ந்தருளிய செங் தமிழ் நூற்கணும் தனிச்செய்யுட்கணும் அளவற்றன வாகும். இவற்றுள் சைவத் திருமுறைகள் பன்னீரண்டும் சிவமணங்கமழும் தெய்வத் தமிழ்ப் பதிகங்களாகவும் நூல்களாகவும் ஆன் ஞானர்களால் எண்ணப்பட்டு வருகின்றன.

சைவ சமயாச்சாரியார் நால்வருள்ளே திருஞான சம்பந்தர் திருவாய் மலர்ந்தருளிய 384 பதிகங்களும் முதல் மூன்று திருமுறைகளாகவும், திருஞாவுக்கரசர் திருவாய் மலர்ந்தருளிய 313 பதிகங்களும், 4, 5, 6ஆம் திருமுறைகளாகவும், சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் திருவாய் மலர்ந்தருளிய நாறு பதிகங்களும் 7 - ஆம் திருமுறையாகவும், முதலாம் இராஜராஜ சோழதேவர் காலத்திலே நம்பியாண்டார் நம்பிகளால் முதலில் வகுக்கப்பட்டன. பின்னர் மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் திருவாய் மலர்ந்தருளிய திருவாசகமும், திருக்கோவையாரும் 8-ஆம் திருமுறையாகவும், திருமாளிகைத் தேவர் முதல் சேதிராயர் ஈருகவுள்ள ஒன்பதின்மரும் திருவாய் மலர்ந்தருளிய திருவிசைப்பாவும் திருப்பல்லாண்டும் 9-ஆம் திருமுறையாகவும், திருமூலநாயனுர் திருவாய் மலர்ந்தருளிய திருமங்கிரம் 10-ஆம் திருமுறை

யாகவும், திருவாலவாயுடையார் முதலாக நம்பியாண்டார் நம்பிகள் இறுதியாகவுள்ள பன்னிருவர்களும் திருவாய் மலர்ந்தருளிய 40 பிரபங்தங்களும், 11-ஆம் திருமுறையாகவும் வகுக்கப்பட்டன. சேக்கிழார் நாயனர் திருவாய் மலர்ந்தருளிய திருத்தொண்டர் புராணமாகிய பெரியபுராணம் 12-ஆம் திருமுறையாகப் பின்னர் வகுக்கப்பட்டது. இப்பன்னிரு திருமுறைகளும் ஆசிரியன்மார்களின் காலவரிசைப்படி வகுக்கப்படவில்லை.

இந்தத் திருமுறைகளின் ஆசிரியன்மார் இருபத்தெழுவர் ஆவர். இவர்களில் நக்கீரர், கல்லாடர், கபிலர், பரணர் என்னும் நால்வரும் கி. பி. முதல் நூற்றுண்டில் விளங்கிய கடைச்சங்கப் புலவர்களாக எண்ணப் படுகின்றனர். காரைக்கால் அம்மையார் என்பவர் சங்கத்தார் காலத்திற்குச் சிறிது பிற்பட்டவராகவும் திருஞானசம்பந்தர்க்கு முற்பட்டவராகவும் எண்ணப் படுகிறார். திருஞானசம்பந்தரும் திருநாவுக்கரசரும் கி. பி. 642ல் சிகழ்ந்த வடபுலத்து வாதாபிப் போருக்குச் சேனித் தலைவராகச் சென்ற சிறுத்தொண்டநாயனர் காலத்தில் இருந்திருத்தலால் கி. பி. ஏழாம் நூற்றுண்டின் இடைப்பகுதியில் விளங்கியவர்கள் ஆவார்கள். திருமுலரும் ஐயடிகள் காடவர் கோனும் சுந்தரமூர்த்திகளால் திருத்தொண்டத் தொகையில் போற்றப்பட்டிருத்தலால் சுந்தரருக்கு முற்பட்டவர்களாக மாத்திரம் கருதப்படுகின்றனர்.

சுந்தரர், தம் காலத்திருந்த காடவர்கோன் கழற் சிங்கங்கிய பல்லவ அரசனைக் ‘கடல் குழ்ந்த உலகெலாம் காக்கின்ற பெருமான்’ என்று சிகழ்காலத்தில்

கூறியிருத்தலாலும் அக்கழலை (வீரக்கழல்) அணிந்த சிங்கனென்பவன் இராசசிங்கன், நரசிங்கன் என்னும் பெயர்களையுடைய ஒரு பல்லவவேந்தன் என்று தெரிதலாலும், அவ்வேந்தன் சற்றேறக்குறைய கி. பி. 700-ல் இருந்ததாக அறியப்படுதலாலும், அச்சுந்தரரும் அவருடனிருந்தவராகிய சேரமான்பெருமாள் நாயனரும் கி. பி. 700-ல் விளங்கியவர்கள் ஆவார்கள்.

திருவாலவாயுடையார் மதுரையிலே திருக்கோயில் கொண்டு எழுந்தருளியுள்ள அவிர்சடைக் கடவுளாகிய சோமசுந்தரப்பெருமான் பாணபத்திரர்க்குத் திருமுகங் கொடுத்தருளுதற்பொருட்டுக் கருணை உருக்கொண்டு வந்த புலவர் பெருமானுக உலகோரால் எண்ணப்படுதலால், சேரமான்பெருமாள்நாயனர் காலத்தவராக எண்ணப்படுகிறார். இச்சோமசுந்தரக்கடவுளே கடைச்சங்க நாளில் ‘கொங்குதேர் வாழ்க்கை’ என்ற பாடலையும், ‘அன்பினெந்தினை’ என்றத்தொடக்கத்து அறுபதுகுத்திரங்களையுடைய அகப்பொருள் நூலாகிய களவியலையும் அருளிச்செய்த இறையனர் என்ற புலவர் பெருமானுக வீற்றிருந்ததாகச் சொல்லப்படுகிறார். காலத்தோடு கற்பனையுங்கடந்த கடவுள், இங்ஙனம் அருள்விளையாடல் காரணமாக ஓவ்வொரு வடிவத்தோடு விளங்கிய திருவிளையாடல் செய்திகளை இதிகாச புராணங்களில் பரக்கக் காணலாம்.

மாணிக்கவாசகர் வரகுணபாண்டியன் காலத்தவராக எண்ணப்படுகின்றனர். வரகுணன் என்னும் பெயருடைய பாண்டியர்களில் இருவர் இருந்துள்ளனர். இவர்களில் பட்டினத்தடிகளால் திருவிடை மருதூர் மும்மணிக் கோவையில் பாராட்டப்படுகின்ற

வரகுணன் சோழவள நாட்டில் அதிககாலம் தங்கி யிருந்தவனாக எண்ணப்படுகிறான். ‘வரகுணன் ஏத்தும் தில்லைச் சிற்றம்பலம்’ என்னுங் தொடரும் இவனையே குறிப்பதாகக் கருதுகின்றார்கள். இவன் இரண்டாம் வரகுணனாக அறியப்படுவதால் மாணிக்கவாசகர் கி. பி. 862-ல் விளங்கியவராக எண்ணப்படுகிறார்.

திருமாளிகைத்தேவர், சேந்தனர், பூந்துருத்தி நம்பி காடநம்பி, வேணுட்டடிகள், திருவாலியமுதனர், புருடோத்தமநம்பி, சேதிராயர், இளம்பெருமானடிகள், அதிராவடிகள், பட்டினத்தடிகள் என்பவர்கள் கி. பி. 985-ல் இருந்த முதலாம் இராஜராஜ சோழதேவர் காலத்தவராகியநம்பியாண்டார் நம்பிகள் காலத்திற்கு முற்பட்டவர்கள் என்று அறியப்படுகின்றார்கள். இவர்களுள் பூந்துருத்திநம்பி காடநம்பி, திருவாலியமுதனர் ஆகிய இவ்விருவரும் சுந்தரரைக் குறிப்பிட்டிருத்தலால் அவர் காலத்திற்குப் பிற்பட்டவராவார்கள்.

திருமாளிகைத் தேவரும், சேந்தனரும், பட்டி னத்தடிகளும் மாணிக்கவாசகருக்குப் பிற்காலத்தில் இருந்தவர் ஆவர். கண்டராதித்தர் ஏறக்குறைய, கி. பி. 953-ல் இருந்தவராவர். கருவூர்த்தேவர் முதலாம் இராஜராஜ சோழதேவர் காலத்திலும் அவர் மகனார் கங்கைகொண்ட சோழதேவரது காலத்திலும் இருந்தவர் ஆவர்.

இவருள் திருமாளிகைத்தேவர் திருவிடைமருதாரில் தோன்றித் திருவாவடுதுறையில் போகரிடம் குருவுபதேசம் பெற்றவர் என்ற வரலாறும் கூறப்படுகிறது. திருமாளிகைத்தேவர் திருவாவடுதுறையிலே

தமது குருவாகிய போகரின் ஆணப்படி தவமியற்றி வரும்சமயம், போகர் மீண்டும் துறைசையை அடைந் தார். ஓர் நாள் கோயிலில் போகர் சுவாமி தரிசனம் செய்துவிட்டுத் திருமடம் செல்லும்போது, தீவட்டி யைப் பிடிப்பவன் தூங்கிவிட்டானாக, தீவட்டி பிடிக் கும் பணியைத் திருமாளிகைத் தேவரே மேற்கொண்டார். தீவட்டி பிடித்து வந்தவர் திருமாளிகைத் தேவர் என்பது போகருக்கு அப்போது தெரியாது. மடத்திற் குச் சென்றதும் தீவட்டிக்காரனை வெளியிலே நிற்கும் படிக் கட்டளையிட்டுப் போகர் உட்சென்றுவிட்டார்.

கோயிலில் சுவாமிதரிசனத்திற்குப் பின்பு, பயற்றஞ் சுண்டல் போகர் முதலாக எல்லோருக்கும் வழங் கப்பட்டது. திருமாளிகைத் தேவர் வெந்த அப்பயற்றஞ் சுண்டலை ஓர் கையிலும், தீவட்டியை மற்றேர் கையிலுமாக வைத்துக்கொண்டிருந்தார். குருவான வர் வெளியே நிற்கும்படி ஆணையிட்டதால் அன்று இரவெல்லாம் அவ்விடத்திலேயே நின்று மறுஙாள் உத்திரவுபெற்று உட்சென்றார்.

ஒருகையில் வெந்த பயிறும் ஒருகையில் தீவட்டியும் இருந்தபடியால் நித்திய கருமாநுட்டானங்களுக்கும், குருபணிவிடைக்கும் தம்முடைய தபோ பலத்தினால் மற்றும் இரண்டு கைகளை உண்டாக்கிக் கொண்டு காலைக்கடன்களை முடித்துக் குருபணியில் ஈடுபட்டார். பின்னர் குருவினிடம் உத்திரவுபெற்றுக்கொண்டு, தீவட்டியைத் தீவட்டிக்காரனிடம் ஒப்படைத்தார். வெந்த பயிற்றஞ் சுண்டல், ஓர் இரவு முழுவதும் திருமாளிகைத் தேவரது கையிலே இருந்த மகிமையால் வேகாத பயருகவே மாறிவிட்டது.

அதனைத் தம் ஆட்களைக்கொண்டு மடத்தின் புழக் கடையில் ஓர் இடத்தில் பாத்திகட்டி விதைக்கவே அப்பயறு முளைத்து நன்றாக வளர்ச்சியடைந்து காய்த்துப் பலன் தந்ததாகச் சரித்திரம் கூறுகின்றது.

இத்தகைய மகிமைகளை யெல்லாம் அறிந்த மக்கள் தேவரை வணங்கி, அவரிடத்துத் தாங்கள் கொண்டிருந்த தவறுன என்னத்திற்காக மனம் வருந்தி மன்னிப்புக் கேட்டுக் கொண்டு அவரது திருவருளையும் பெற்றுச் சென்றார்கள். திருமாளிகைத் தேவர் உலகோர்க்குச் செய்து காட்டிய சித்திகளை யெல்லாம் தொட்டிக்கலைச் சுப்பிரமணியமுனிவர்,

குடங்கர்விசும் பிடைநிறுவிக் குணபம்நடந்
 திடஇயக்கிக் கொடின்சிப் பொற்றேர்
 வடங்கழற்றி ஓட்டிமதில் நந்திகளை
 வரவழைத்து வரைநன் காட்டின்
 உடம்பினெழு புகைமாற்றிக் கொங்கணர்பாத்
 திரம்சுவற்றி உணவ தாய்வெந்
 திடும்பயறு முளைசெய்தெமக் கருள்திருமா
 ஸிகைத்தேவர் இனைத்தாள் போற்றி
 என்று தொகுத்துப் பாடித் துதித்துள்ளார்.

திருமாளிகைத் தேவரைக்கு அருள் செய்த விநாயகர் இன்றும் ‘கொட்டுத் தவிர்த்த கணபதி’ என்று அழைக்கப்படுகின்றார்.

இனி சேக்கிழார் கி. பி. 1070 முதல் 1120 வரை யிலும் அரசனாக விருந்த முதலாங் குலோத்துங்க சோழாகிய அங்காயசோழ அரசன் காலத்தில் அந்த

வேந்தனுக்கு அமைச்சராக இருந்தவர், இவர் திருத் தொண்டர் புராணமாகிய பெரியபுராணத்தை அவன்து ஆட்சியின் முற்பகுதியில் அருளிச் செய்ததாக அறியப் படுகிறது.

ஆகவே இப்பன்னிருதிருமுறைகளும் இற்றைக் குச் சற்றேறக் குறைய 850 ஆண்டுக்கு முன்னும், 2000 ஆண்டுக்குப் பின்னும் உள்ள காலத்தில் சிவ நேசச் செல்வர்களாகிய சேக்கிமூர் முதலாகிய ஆசிரியன் மார்களால் அருளிச் செய்யப்பட்டன வாகும் இவற்றுள் பத்தாம் திருமுறையாகிய திருமங்கிரம் திருமூலாயாரோல் ஆண்டிற் கொருபாடலாக இறை அநுக்கிரகத்தால் எழுதப்பட்டதாகச் சொல்லப்படுகிறது. சில பெரியார்களது வரலாறுகளில் காலம், இடம், குலம் முதலிய செய்திகள் அறியப்படாதன வாக இருக்கின்றன.

இவர்களுள் திருவிசைப்பா ஆசிரியன்மார் ஒன்பதின்மரது வரலாறுகளை உள்ளடக்கிய பன்னிரண்டு பாக்களைக்கொண்ட நூல் ஒன்றை வரலாற்றுடன் செப்பஞ்செய்து வெளியிடவேண்டுமென அவாவுடையாக அடியேன் இருந்தேன். இவ்வாறு செப்பஞ்செய்து வைக்கப்பட்டிருந்த திருவிசைப்பாவுடையார் துவாதசமாலை எனும் இவ்வரிய நூலை வெளியிடுமாறு திருக்கயிலாய பரம்பரைத் திருவாவடுதுறை ஆதினம், இருபத்திரண்டாவது குருமகா சங்கதானம் பூஞ்சூஞ்சூ அம்பலவாணதேசிக பரமாசாரிய சுவாமிகள் அவர்கள் கட்டளையிட்டருளியபடி பூஞ்சூ சிவஞான சுவாமிகளது 193-ஆவது திருஞாள் விழாமலராக இங்நூல் இதுபொழுது வெளிவருகின்றது.

இச்சிறநூல் நல்லமுறையில் வெளிவர அருளாசிவழங்கியருளிய ஸ்ரீ · ல - ஸ்ரீ குருமகாசந்திதானம் அவர்களது பொன்னர் திருவடிகளை வந்தித்து வழிபடுபதைத் தவிர எளியேன் வேறு என்செய்ய வல்லேன்.

இங்ஙனம்

திருவிடைமருதூர், } பொன். சுப்பிரமணிய பிளை
1-4-77. } தலைமைத் தமிழாசிரியர்
திருவாவடுதுறை ஆதீனம் உயர்நிலைப்பள்ளி.

திருக்கயிலாய பரம்பரைத் திருவாவடுதுறை ஆதினம்
இருபத்திரண்டாவது குருமகாசந்திதானம்
ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ அம்பவலவாணதேசிக பரமாசாரிய சுவாமிகள்

ஒ
சிவமயம்

திருவிசைப்பாவுடையார் துவாதசமாலை

1. அவதாரிகை

திருமாளிகைத்தேவர் முதலிய ஒன்பதின்மரும் அருளிச்செய்த திருவிசைப்பாவும், அவருட்சேந்தனார் அருளிச்செய்த திருப்பல்லாண்டும் ஒன்பதாந் திரு முறையாக, அபயகுலசேகர சோழவரசர் வேண்டிடத் திருநாரையூர் நம்பியாண்டார் நம்பி வகுத்தருளினார் (திருமுறைகண்டபுராணம் - 26.)

திருவிசைப்பா - அழகிய இசைபொருந்திய பாக்களையுடையது என அன்மொழித்தொகையாய்த் திரு முறைக்குக்காரணக் குறிப்பாயிற்று. திருப்பல்லாண்டு இது இறைமுதற்கடவுளான பரமசிவனைப் பல்லாண்டு வாழ்கவென அன்பிற் பாட்டருளிச்செய்தவின், பல்லாண்டென்றாயிற்று; பல ஆண்டு பயத்தலைச்செய்வது யாது அது பல்லாண்டென அன்மொழித்தொகையாய் இத்திருமுறைக்குக் காரணக் குறியாயிற்று. இத்திரு முறையை ஆக்கியோரது பெரும்புகழைப் பன்னிரண்டு செய்யுட்களாற் கூறத்தொடங்கி முதற்கண் நின்ற செய்யுள் இத்திருவிசைப்பாவுடையார் திருநாமங்கூறுவது :-

செம்பொன்மணி யம்பலத்து நிருத்த னர்க்குத்

திருவிசைப்பா வுராத்தவர்தந் திருப்பேர் சொல்லிற்
பம்புபுகழ் சேற்றிருமா விகைமெய்த் தேவர்

பரிவுடைய சேந்தனர் கருவூர்த் தேவர்
நம்பிகா டவர்கோனற் கண்டா தித்தர்

நன்குயர்வே ஞூட்டடிகள் திருவாலி யழுதர்
அம்புவியோர் புகழ்புருடோத் தமர்சேதி ராயர்

ஆகவிவ ரொன்பதின்மர் தாழுறைகண் டடைவே.

இதன்பொருள்: நிருத்தனர்க்குத் திருவிசைப்பா
உரைத்தவர் திருமாளிகைத்தேவர் முதலிய ஓன்ப
தின்மர் என்றவாறு.

திருநாமவடைவு முன்னர்க் காண்க.

2. திருப்பதிகத்தொகை

அடைவுறுமா விகைத்தேவர் நான்கு சேந்தர்

அன்புறுபல் லாண்டொன்றே டிசைப்பா முன்று
திடமுடைய கருவூர் பத்து வீறிற்

சிறந்தகா டவரிரண்டு கண்டர்வே ஞூடர்
படிபுகழூவு வொன்றுதிரு வாலி நான்கு

பன்னுபுரு டோத்தமனு ரிரண்டு சேதிராயர்
உடையதிருக் கடைக்காப்பொன் ருகவிரு பத்தொன்
பானேது செய்யுள்முன்னாற் றறுபதினே டைந்தே.

இ - ள்: திருமாளிகைத்தேவர் முதலியோர் இத்
துணைப் பதிகங்களாக, இருபத்தொன்பது பதிகங்கள்
முந்நாற்றறுபத்தைந்துபாக்களோயுடையனவாகப் பாடி
யருளினர் என்றவாறு.

இவ்விவரம் முன்னர்க் காண்க.

3. திருப்பதிகங்களின் பண்ணடைவு

ஐந்துடனுல் வருமாதத் திருக்கடைக்காப் பிற்பண் னாறையின்மா எரிகைத்தேவர் நான்கினேன்று முந்துகரு ஹர்பத்தி னிரண்டுபுற நீர்மை [காந்தாரம் மொழிந்திடுகாந் தாரமொன்று காடவர்கோ னிரண் நந்தலில்சா எரபாணி யொன்றுவேனுட் டடிக [டின் னைவின்றதொன்று புறநீர்மை திருவாலி யமுதர் பந்தமறச் சொன்னான்கி னேன்றுநட்ட ராகம் பகர்ந்திடுகேன் ஹந்தளமற் றைவையும்பஞ் சமமே.

இ - ள் : திருமாளிகைத்தேவ ராதியோர் திருப்பதி கங்களின்பண் இன்னவை என்றவாறு.

1 திருமாளிகைத்தேவர்

பதிகம்	தலம்	முதற்குறிப்பு	பண்	செய்யுள்
1	கோயில்	ஓளிவளர்விளக்கே	பஞ்சமம்	11
2	„	உயர்கொடி	„	11
3	„	உறவாகியயோகம்	„	12
4	„	இணங்கிலா	காந்தாரம்	11
ஆக பதிகம் 4		செய்யுள்	45	

2 சேந்தனார்

1	கோயில்	திருப்பல்லாண்டு	பஞ்சமம்	13
2	திருவீழிமிழலை	ஏகநாயகனை	„	12
3	திருவா	வடுதுறை	பொய்யாத	„
4	திருவிடைக்கழி	மாலுலாமனம்	„	11
ஆக பதிகம் 4		செய்யுள்	47	

3 கருவுர்த்தேவர்

பதிகம்	தலம்	முதற்குறிப்பு	பண் செய்யுள்
1	கோயில்	கணம்விரி	புறநீர்மை 13
2	திருக்களாந்தை	யாதித்தேச்சரம் கலைகள்	, 10
3	திருக்கோட்டூர்	மணியம்பலம் தளிரோளி	பஞ்சமம் 11
4	திருமுகத்தலை	புவனநாயகன்	, 10
5	திரைலோக்கிய	சுந்தரம் நீரோங்கி	காந்தாரம் 11
6	கங்கைகொண்ட	சோனேச்சரம் அன்னம்	பஞ்சமம் 11
7	திருப்புவணம்	திருவருள்	, 10
8	திருச்சாட்டி	யக்குடி பெரியவா	, 10
9	தஞ்சை இராச	ராசேச்சரம் உலகெலாம்	, 11
10	திருவிடை	மருதூர் வெய்யசெஞ்சோதி	, 10
		ஆக பதிகம் 10	செய்யுள் 105

4 பூந்துருத்தி நம்பிகாடாம்பி

1	திருவாரூர்	கைக்குவான்	பஞ்சமம் 2
2	கோயில்	முத்துவயிரமணி	சாளரபாணி 10
	ஆக பதிகம் 2	செய்யுள் 12	

5 கண்டராதித்தர்

பதிகம்	தலை	முதற்குறிப்பு	பண் செய்யுள்
1	கோயில்	மின்னூர்	பஞ்சமம் 10
	ஆக பதிகம் 1	செய்யுள் 10	

6 வேணுட்டடிகள்

1	கோயில்	துச்சான	புறநீர்மை 10
	ஆக பதிகம் 1	செய்யுள் 10	

7 திருவாலி யமுதனூர்

1	கோயில்	பாதாதிகேசம்	பஞ்சமம் 11
2	„	பவளமால்	நட்டராகம் 10
3	„	அல்லாய்ப்	இந்தளம் 11
4	„	கோலமலர்	பஞ்சமம் 10
	ஆக பதிகம் 4	செய்யுள் 42	

8 புருடோத்தமங்பி

1	கோயில்	வாரணி	பஞ்சமம் 11
2	„	வானவர்கள்	„, 11
	ஆக பதிகம் 2	செய்யுள் 22	

9 சேதுராயர்

1	கோயில்	சேலுலாம்	பஞ்சமம் 10
	ஆக பதிகம் 1	செய்யுள் 10	

ஆக திருவிசைப்பா திருப்பதிகம் 28, திருப்பல் ஸாண்டு திருப்பதிகம் 1, ஆக பதிகம் 29, இப்போது உள்ள செய்யுள் 303, கிடைக்கப்பெறுதலை 62, ஆக 365.

4. திருமாளிகைத்தேவர்

பஞ்சமம்பூ வைபயிலுந் துறைசை வேந்தர்

பயில்மறையோர் மாளிகையார் போக நாதர்
வெஞ்சமந்தீ ராகமங்க ஞனர்த்த ஞான

வேதியாய்ச் சித்தமடந் தாபித் தானை
யெஞ்சலிலா முகனருளா லிறந்தா னுய்ய

விடர்விலகிச் சிவனையருச் சித்து மாதர்க்
கஞ்சதரு மகவருளி யரசற் சேறி
யமர்தில்லை யரற்பாடி யமர்ந்திட் டாரே.

இ - ள்: பஞ்சமம் என்னும் யண்ணை நாகனை வாய்ப் பறவை பாடும் திருவாவடுதுறையில் பிராமண குலத்தில் திருவவதரித்த திருமாளிகைத்தேவர், யோக நாதரிடம் சிவாகமப்பொருளைக் கேட்டுணர்ந்து ஞான சித்திபெற்று, அக்கோகழி நகரத்தில் சித்தமடத்தைத் தாபித்து, விநாயகப்பெருமானது அருளால் இறந்த பின்தைத் தைத் தை உயிர்பெறச்செய்து, சிவபெருமானை உள்ளனபோடு அருச்சித்து, மலடிகளாக இருந்த உத்தமி களுக்கு அழகிய ஆண்மகவு பிறக்கக் கருணைபுரிந்து, தமது ஆற்றலை அறியாது தம்மை ஒறுக்கக் கருதிய அரசனை ஒறுத்துப் பின்னர் அவ்வேந்தனுக்கு அநுக் கிரகஞ்செய்து, திருத்தில்லைக்குச் சென்று ஆனந்தத் தாண்டவ மூர்த்தியைத் திருப்பதிகங்களாற்றுதித்து, சிவாநந்திய சாக்ஷாத்கார நிட்டைகூடினார் என்றவாறு.

புராணசாரம் :

திருமாளிகைத் தேவர் திருவாவடுதுறையில் அந்தண குலத்தில் அவதரித்தவர். போகநாதரால் போதி மரத்தின் அடியில் சிவதீட்சை செய்விக்கப் பெற்றார். பின்னர் வேதாகமங்களை முறையாக ஓதி யுணர்ந்து உண்மை ஞானம் பெற்றார்.

பின்னர் தமது ஞானசாரியார் கட்டளைப்படித் துறைசையம்பதியில் சித்தர் மடமொன்றும், சித்தர் பிடம் ஒன்றும் சமைத்து ஆங்கே இருந்து சைவசமய பரிபாலனம் புரிந்துவந்தார்.

ஒருநாள் திருமாளிகைத் தேவர் சிவபூசைக்குத் திருப்பள்ளித்தாமம் கொண்டுவரும் வழியில் பினாத்தைச் சுமந்துவருவாரைக் கண்டார். கண்டவர் தீட்டுப் படுமே என்று அஞ்சினார். இவர் நிலையைக் கண்ட விநாயகப்பெருமான் தனது கருணையால் அச்சவத்தை உயிர்பெற்ற திருவருள் பாலித்தார். அச்சவம் உயிர் பெற்றமையைக்கண்டு களியுவகையுற்றுச் சென்று சிவபூசையை நெறிமுறைப்படிச் செய்தார்.

இவ்வாறு இவர் சிவவழிபாடு செய்துவருங்கால், இவரது சித்திவல்லபங்களை உணர்ந்து மலடிகளாகிய சிலர் இவரை வழிபட்டு அழகிய ஆண்மக்களைப் பெற்றார்கள். இந்நிலையில் ஐயங்கொண்ட சிலர் சோழ அரசனைக் கொண்டு இவரைச் சிறைப்படுத்த முயன்றார்கள். அரசன் கட்டளை ஏற்றுச்சென்ற ஏவலாளர் தமில் ஒருவனையே பினித்தும் ஒருவனையே கொன்றும் அரசன்பால் வந்தார்கள்.

அரசன் இதனை உணர்ந்தான். தானே இவரைத் தலையிடப் பெருஞ் சேணையோடு திருவாவடுதுறை

தலத்தை நோக்கிச் சென்றான். இஃது உணர்ந்த திருமாளிகைத்தேவர், சிரித்துப் புரமெரித்த சிவபெரு மாணச் சிந்தித்துத் திருவாவடுதுறைக் கோயில் மதில் மேல் இருந்த நந்திகளை உயிர்பெற்றெழுச் செய்து, அரசனைப் போரிற் புறங்கண்டு, கொல்லாது பினித்து வருமாறு கட்டளையிட்டு அனுப்பினார். அந்நந்திகள் அரசனையும், அமைச்சர் உள்ளிட்டாரையும் கணித்துக்கொண்டு வந்தன. பின்னர் அரசனும் அமைச்சருள்ளிட்டாரும் திருமாளிகைத் தேவருடைய பெருமையை உணர்ந்து தம்முடைய அறியாமைக்கு வருந்திப் பிழையைப்பொறுத்தருஞ்மாறு வேண்டினார். இவரும் கருணை கூர்ந்து கட்டவிழ்ப்பித்து இருப் பிடஞ் செல்லச்செய்தனர்.

பிறகு திருவாவடுதுறையிலிருந்து புறப்பட்டுப் பல தலங்களையும் வழிபட்டுத் தில்லைச் சிற்றம்பலத்தை யடைந்தார். கனகசபையிலே சிவபெருமான் செய் தருளும் பஞ்சகிருத்திய ஞான தாண்டவத்தைக் கண்டு ஆநந்தமடைந்து. சிவபோதம் ஒழிந்த நிலையில் “அவனன்றி ஓரணுவும் அசையாது, எனும் ஆப்த வாக்கியத்தை உலகத்தார்க் கறிவுறுத்து வாராய்.”

“கூத்துகந் தாயைத் தொண்டனேன் விளம்புமா விளம்பே; பணியுமா பணியே; உரைக்குமா ருரையே; நனுகுமா நனுகே; நுகருமா நுகரே; தொடருமா தொடரே; விரும்புமா விரும்பே; நினைக்குமா நினையே;”

என்பன போன்ற சிறப்புடைய கருத்துகளை வெளியிட்டுத் திருவிசைப்பாப் பதிகம் பாடினார். இவர், தில்லையில் பாடிய திருவிசைப்பாப் பதிகங்களாக நான்கு பதிகங்கள் இருக்கின்றன. இவர் தம் வாழ்நாளில் சிவபெருமாளிடத்தும் சிவனடியாரிடத்தும் அன்பில்லாதவர்களைக் கண்ணாற் காணுமலும் அவர்க

ளோடு வாயாற் பேசாமலும் என்றும் இடையருச் சிவத் தியானத்திலேயே இருந்து பேரின்பம் அடைந்தவர் ஆவார்.

5. சேந்தனைர்

இட்டனந்தீ ரிடைக்கழியில் வேளாண் செல்வர்
எழிற் குலத்துச் சேந்தனைர் வெண்காடர்தங்
கட்டளையி னின்றதிற லறியாச் சோழன்
கட்டியவெந் தளைநீங்கித் தில்லை மேவி
யுட்டளையாற் பல்லாண்டு பாடித் தேரை
யுங்ததருளிக் களியருத்தி மிழலை வாழ்த்திப்
பட்டநிறை யிடைக்கழிகோ முத்தி பாடிப்
பாவலர்வாழ் தில்லைநா வலருற் ரூரே.

இ - ன் : ஆத்தும பந்தங்களை நீக்கும் திருவிடைக் கழியில் வேளாளர் மரபிலே திருவவதாரஞ் செய்த சேந்தனைர், திருவெண்காடரது ஆணைப்படி அவரது திரவியத்தை அடியார்களுக்குக் கொடுத்துதவ, அவ் வுண்மையை அறியாத அரசனால் தளையிடப்பட்டு, அத்தளையை விநாயகப் பெருமானருளால் விடுப் பித்துக்கொண்டு, சிதம்பரத்தில் தங்கியிருந்து திருப் பல்லாண்டு பாடி நடராஜப் பெருமான் திருத்தேரை நடத்தி, கூத்தப்பிரானுக்குத் திருக்களியமுதம் அருத்தி திருவீழிமிழலை, கோழுத்திபுரம், இடைக்கழி இவற் றைப் பாடித் திருத்தில்லையில் திவ்விய தேசோமயானந் தத்தைப் பெற்றூர் என்றவாறு.

புராணசாரம் :

சேந்தனைர் திருவிடைக்கழியில் வேளாளர் மரபில் தோன்றினார். (திருவீழிமிழலையில் அந்தனார் மரபிற்

பிறந்தவர் என்றும் பெரியோர் கூறுவர்) இவர் இளமைப் பருவத்து, பிறந்த குலத்திற் கேற்பக் கல்வியறிவொழுக்கங்களிற் சிறந்து விளங்கிவந்தார்.

அக்காலத்தில் காவிரிப்பூம்பட்டினத்தில் பிறந்து அரசனும் அவாவக் கூடிய பெருஞ் செல்வம் பெற்று, வணிகத்துறையில் சிறந்து விளங்கி வந்த திருவெண் காடராகிய பட்டினத்தடிகள்பால் இவர் அமைச்சராய் அமர்ந்து, தமது தலைவராகிய அடிகளுக்கு நாள் தோறும் செல்வம் பெருகி வரும்படி காரியங்களைக் குறைவறச் செய்து புகழ்ப்படைத்து வந்தார்.

இந்நாளிலே பட்டினத்தடிகள் மருதவாணராக வந்த சிவபெருமான் திருவருளால் “காதற்ற ஊசியும் வாராது காணும் கடைவழிக்கே” என்ற உறுதிமொழி யைக்கடைப்பிடித்து, “ ஊருஞ்சதமல்ல உற்றூர் சத மல்ல உற்றுப்பெற்ற, பேருஞ்சதமல்ல பெண்டிர் சத மல்ல பிள்ளைகளும், சிருஞ்சதமல்ல செல்வர்ஞ் சதமல்ல தேசத்திலே, யாருஞ்சதமல்ல ” என்ற மெய்யனார் வுடையராய், இடம் பொருள் ஏவலையும் மனைவி முதலாயினரையும் விட்டுத் துறவொழுக்கத்தை மேற் கொண்டு ஒழுகி வந்தார்.

அவரது அமைச்சராக விருந்த சேந்தனார், அவர் இடத்திற்சென்று, தாம் நடந்துகொள்ளவேண்டிய முறையை அறிவுறுத்த வேண்டுமென்று வேண்ட அடிகள், “உனது பார்வையிலுள்ள எல்லாப்பொருள் களையும் யறையறைந்து, ஊரார் கொள்ளைகொள்ளச் செய்க.” என்றுரைத்தனர். அவ்வாணையைச் சிரமேற் கொண்டு சேந்தனார் நடந்துவருதலைக் கேட்டறிந்த சோழன், ‘திருவெண்காடர்பொருளை ஊரார்கொள்ளை கொள்ளச் செய்யவேண்டாம் அப்பொருள் உரியார்

பாற்சேர்ப்பிக்கப்படுதல் வேண்டும்” என்ற கட்டளையை ஏவலாளர் மூலம் தெரிவித்தான்.

இதனையறிந்த சேந்தனூர் ‘பொருள் அடிகளுக்குரியது; அவரது ஏவலாளனுகிய நான் அவரதுக்குத் தின்படி நடக்கக்கடமைப்பட்டவனே யன்றி, அரசன் ஆணையை மேற்கொண்டொழுகக் கடமைப்பட்டவன் ஆல்லன் என்பதை அரசர்க்குத் தெரிவித்து விடுங்கள்’ என்று அவ்வேவலாளர்க்கு அறிவித்து, அடிகள் பொருளைப் பிறர்டுத்துக்கொண்டு போவதைத் தடுக்காமலே இருந்துவிட்டார்.

இதனால் சினங்கொண்ட அரசர்பெருமான் அவரது செல்வம் முழுவதையும் கவர்ந்து கொண்ட தோடு, நாங்கூரிலிருந்த சிறைச்சாலையில் அவரையும் சிறைப்படுத்தி வைத்திருந்தான். “வேந்தன் சீறின் ஆந்துணையில்லை” ஆதலால், சேந்தனரும் ஒரு குற்றமுஞ் செய்யாதவராயிருந்தும் பொருளை இழந்த தோடு நெடுங்காலம் சிறைப்பட்டிருக்கவும் நேர்ந்தது. இதனால் சேந்தனரது மனைவி மக்கள் விணப்பயத்தால் அரசச் செல்வம் எய்தியிருந்த நிலையினின்றும் மாறிக் “குடை நிழலிருந்து குஞ்சரமுர்ந்தோர் நடைமெலிந் தோரூர் நண்ணினும் நண்ணுவர்” என்பதற்கேற்ப ஊர் ஊராய் அலைந்து திரிவாராயினார்.

இந்நிலையில், இவர்கள் பட்டினத்தடிகளைத் திருவெண்காட்டிலே அரிதிற் கண்டு தரிசித்துத் தம் நிலைமையையும் சேந்தனூர் நிலைமையையும் தெரிவித்துக் கொண்டார்கள். இதனையுரைந்த அடிகள், மத்தளை தயிருண்டானும் மலர்மிசை மன்னினுனும் நித்தமுந் தேடிக் கானை நிமலனே யமல மூர்த்தி செய்த்தளை கயல்பாய் நாங்கூர்ச் சேந்தனை வேந்த னிட்டகைத்தளை நீக்கியென்முன் காட்டுவெண் காட்டு என்னே.

என்ற திருவிருத்தத்தை அருளிச் சிவபெருமானை வேண்ட அப்பெருமான் அவர் வேண்டுகோளுக் கிரங்கிக் கணபதியைக்கொண்டு சேந்தனுரைச் சிறை வீடு செய்து அடிகளுக்குக் காட்டினார். இன்றும் திருவெண்காட்டில் விலங்கு தறித்த விநாயகர் ஆலயம் உள்ளமையைக் கொண்டு இதன் உண்மையை அறியலாம்.

சிவபெருமான் திருவருளால் அடிகளைத் தரிசித்த சேந்தனார், “இச்சிறையினின்றும் நீக்கியது போலவே பிறவியாகிய சிறையினின்றும் அடியேனை நீக்கியருள வேண்டும்” என்று வேண்ட, அவர்பாலுண்டான பெருங்கருணையினால், அடிகள். ‘நீர் தீல்லைப் பெருந் தலத்திலே தங்கி இருந்து’ ஊர்ப் புறத்திலுள்ள காடுகளில் பட்டுப்போயுள்ள விறகுகளை வெட்டிக் கொண்டு வந்து விற்று, அதனால் கிடைக்கும் ஊதியத்தைக் கொண்டு நாள்தோறும் தவறுது ஒரு தொண்டருக்கேனும் திருவமுதனித்துச் சிவநேயத்திற்குறையடாது மனைவிமக்களோடு வாழ்ந்திருப்பாய், இங்ஙனம் வாழ்ந்து வருவையாயின், சிவபெருமான் திருவருள் தப்பாது உனக்குச் சித்திக்கும் என்றருளிச் செய்து அவ்வுரை விட்டு அகன்று போயினர்.

பின்னர் தலைவர் பணியைத் தலைமேற்கொண்டு செல்பவராகிய சேந்தனார், திருவீழிமிழலை, திருவாவடு துறை என்னும் திருத்தலங்களையடைந்து பதிகங்களைப் பாடியபின் திருவிடைக்கழியைச் சார்ந்து, அங்குக் குராமரத்து நீழலில் எழுந்தருளி இருக்கின்ற முருகவேளைத் துதித்து வணங்கினார். அங்கு முருகக் கடவுளின் திருவருளைப்பெற்றசேந்தனார்; சிதம்பரத்தையடைந்து, ஒருபால் தங்கி இருந்து தலைவராணையின் படி விறகுவெட்டி விற்றுவாழ்ந்து வருவாராயினார்.

இங்ஙனம் வாழ்ந்துவருநாளில், மார்கழி மாதத் திலே நடைபெறும் திருவாதிரைப் பெருவிழாவில், நடராஜப்பெருமானது திருத்தேர் பலபேர் வடம் பூண்டியுத்தும் நிலைபெயராது இருந்தது. இதனைக் கண்டு அன்பர்பலர் கண்ணீர் பெருக்கி வருந்துவாராயினர். இதனையுணர்ந்த சேந்தனூர், மெய்யன்பர் உள்ளங்களிக்கவும், சிவபெருமான் திருத்தேர் நிலை பெயரவும் “சொல்லாண்ட்” என்று தொடங்கிச் செந்தமிழ் தீஞ்சுவைப் பதிகமாகிய திருப்பல்லாண் டைப் பாடுதலும், நான்கு வேதங்களாகிய குதிரை களால் இழுக்கப்படும் மகாரத்தையுடைய சிவபெருமான் எழுந்தருளிய திருத்தேர் நிலைபெயர்ந்து ஓடித்தன் நிலைக்கு வந்து சேர்ந்தது. இதனைக் கண்டார் அனைவரும் சிவானந்தவாரியில் மூழ்கி இன்புற றிருந்தனர்.

மறுநாள் திருவாதிரையாகிய நன்னாதலின் அத்தலவாசிகள் அனைவரும் நீறுபூசிய மேனியர் களாகிய அன்பர்களை அறுசுவையோடு கூடிய நால் வகை உணவுகளால் உபசரிப்பாராயினார். அதனால் சேந்தனருக்கு உணவருந்த ஒரு தொண்டர் கிடைப்ப தரிதாயிற்று. தம்பாலுள்ள உணவை உண்பதற்கோர் அன்பர் கிடைக்கப்பெறுமையின் “மதி சூடு மண்ண ஸார் தமை அழுது செய்வித்தலை மண்ணினில் பிறந்தார் பெறும் பயன்” ஆகக்கருதும் சேந்தனூர் பெரிதும் மனம் குழைந்து உணவருந்த ஓரன்பர் கிடைத்தருளச் செய்யவேண்டும் என்று நடராஜப்பெருமான்பால் குறையிர ந்து வேண்டினார்.

அவ்வேண்டுகோள் பொய்யன்பிற் கெட்டாது பொற்பொதுவில் நடனமிடும் ஐயன் திருச்செவியிற் சார்ந்தது, சார்தலும், நடராஜர் தாமே அனபர் உருக்

கொண்டு சேந்தனர் இல்லிற்கு எழுந்தருளிப் பசித்த வர்போல் நடித்து, ஐயா, பசி வருத்துகின்றது. சிறிது உணவளித்தால் நலமாக இருக்கும் என்று கேட்டுக் கொண்டார்.

உடனே் சேந்தனர் மஜைவியாருடன் மனமகிழ்ந்து அவரை வரவேற்று உபசரித்து அன்பால் விரிந்த மனத்தோடு, விரிந்த வஸ்திரத்தினின்று பக்குவமாய் மலர்ந்த களியமுதை அவிழ்த்து நிவேதிக்க அது விரிந்த சடையைடுடைய சிவபெருமான் உண்டருளுதற்கு இனிய அமிர்தமாயிற்று. (களிறு - 53) இவ்வாறு களியமுதை உண்ட கடவுள், உணவு இனிதாக இருந்ததாகக்கூறி உருக்கரந்து ஆடகமன்றத் தமர்ந்தருளினார். அற்றைப்பொழுதில் நடைபெறவேண்டிய விழா இனிது முடிந்த பின்னர் கனகசபையையும், திருக்கோயிலையும் காப்பிட்டுத் தில்லைவாழுந்தனர் தத்தும் மாளிகைக்குச் சென்று விட்டனர்.

இவ்வழுதை உண்டருளிய நடராஜப்பெருமான் எஞ்சிய அழுதை அவ்வாடையோடு பொன்மன்றத்து வைத்திருந்ததை மறுநாட்காலை காப்பவிழ்த்த அந்தனார் கண்டு ஆச்சரியப்பட்டனர். இவ்வநுசிதத் திற்குக் காரணம் என்னே என்று வருந்தி நின்றனர்.

அதுகாலை பொன்னம்பலத்தில், ஆகாயவாணி “அந்தனார்காள் எமது ஆடையில் நீவிர் கண்டது அநுசிதப்பொருள் ஆகாது. அது நேற்றையப்பொழுதிலே நமது மெய்யன்பராகிய சேந்தனர்பால் அவரது இல்லத்திற்கு நாமே நேரிற்சென்று உண்டுவந்த களியமுதாகும். அவ்வழுது தேவருணவிலும் சிறந்த சுவையைடையது என்று கூற அவ்வழுதின் பெருமையை அறிந்தார்.

இதனையனர்ந்த பெரியோர் சேந்தனரைத்தேடிக் கண்டு தரிசித்து வணக்கினார். சேந்தனரும் தமது மனவிமக்களோடு பரமசிவனது திருவடி நீழலை யடைந்து நித்தியானந்தப் பெருவாழ்வையுடைய வராயினார்.

6. கருவூர்த்தேவர்

உற்றகரு ஒரையர் வாம மாண்பின்

உயர்ந்தார்போற் பலசித்தி யுவப்பச் செய்து
பெற்றமுர்ந் தருளியைநற் றிருமால் தன்னைப்
பெரும்பதிகள் பலவற்றுட் கண்டு பாடிக்
கற்றவர்சேர் தஞ்சையிடைச் சமாதி மேவிக்
கருதாங்கப் பாத்தைக்கு மாலை தந்து
சுற்றுமறி ஞுப்பாவக் கருவூர் வேந்தாய்ச்
சார்புகழு வரனுருவிற் ருலங்கி னுரே.

இ.ன் : கருவூரில் அந்தனார் வருணத்திற்கிறேன்றிய சித்தர் சாத்தேய வழிபாடுடையவர் போலச்சைவமாண்பின்னின்று அளவிறந்த கன்மயோக ஞானசித்திகளைச் செய்து, சிவபெருமானையும் திருமாலையும் பலதலங்களிற் சென்று பணிந்து, திருப்பதிகங்களாற் பரமசிவனைத் துதித்துத் தஞ்சாவூரிற் சிவசமாதி நிலையடைந்து, மீண்டும் உலக சஞ்சாரஞ் செய்து, திருவரங்கத்தில் கணிகை யொருத்திக்கு அரங்கநாதரது மாணிக்க மாலையைத்தந்து, ஆதிபுரியில் சிவஞான நிஷ்டாபரராய் இவிங்கத்துட் கலந்தார் என்றவாறு.

புராணசாரம்:

கருவூர்ப்புராணத்துட் கண்டது.

கருவூர்த்தேவர் திருக்கருவூரில் திருவுடை அந்தனார் மரபில் தோன்றிய சுந்தரர் ஆவார். வேதத் தினால் சைவசமயமே சற்சமய மெனத்தேறிச் சிவாக மங்களை ஐயந்திரிபற ஒதி உனர்ந்தார். பின்கனம் யோக ஞானசித்திகளைச் சிவனருளால் பெற்றுக் கருவூர்ச் சித்தராயினார். சிவபத்தியில் சிறந்தவராய் விளங்கினார். இவ்வாறு இருந்துவரும் காலத்தில், பெருஞ்சித்தர்களுடைய திருவருளால், காயசித்தியும் யோகமும் மெய்ஞ்ஞானமும் கைவரப்பெற்றுப் பரத கண்டமுழுவதும் உலாவிப் பலதலங்களைத்தரிசித்தார்.

இவ்வாறு யாத்திரை செய்யும் கருவூர்த்தேவர் சித்தர் திருவருளினால் காயசித்தியை உண்டாக்கும் அருமருந்தருந்தி, அல்லல் தீர்ந்து, அங்கையோடேந்திப் பலி ஏற்றுத் திரிபவராய், ஓவ்வோர் கால் விளங்கிவந்தார். (இப்பொழுதும் தஞ்சை இராஜராஜேச்சரமாகிய பெரியகோயிலில் கர்ப்பக்கிருகத்தின் மேலைப் பிராகாரத்தில், கிழக்கு நோக்கிய ஒரு சமாதி கருவூர்த்தேவர் சமாதி என்று ஆன்றேரால் போற்றப் பட்டு வருகிறது. அச்சமாதியை வழிபட்டு அன்பர் பலர் வேண்டிய வேண்டியாங்கு எய்தி இன்றும் இன்புற்று வருகின்றனர்.)

இதனால், இவரது தூய தன்மையை யனர்தற்குத் தக்க அறிவில்லாத அந்தனார் சிலர், 'இவர் மது ஊன் அருந்தும் வாம மார்க்கத்தினர்' என்று இகழ்ந்து வந்தனர். இங்ஙனம் இகழ்ந்து பேசியதோடு அமையாமல், அரசனை அனுகி, 'எங்கள் குலத்தினராகிய கருவூர்த்தேவர் வாம மதத்தினரைப்போல மது ஊன் அருந்தும் ஒழுகலாற்றினை உடையவராய் இருக்கின்றார். அவரது அடாத செயலைக் கண்டித்தல் வேண்டும்' என்று வேண்டிக்கொண்டனர். அவரது

வேண்டுகோளுக் கிசைந்த அரசனும் தேவரது இருப் பிடத்தை அடைந்து பார்க்க, அங்குள்ள வெல்லாம் சிவபூசைக்கும் சிவனடியார்க்கும் உரியபொருள்களாகவே யிருக்கக்கண்டு, அச்சமும் அன்பும் உடையவனும் கருவூர்த்தேவர் திருவடிகளிலே வீழ்ந்து வணங்கித் தனது பிழையைப் பொறுத்தருள்மாறு வேண்டினான்.

கருவூர்த்தேவர் செய்த அற்புதங்கள் அனந்தம். யாரிடத்தும் வேண்டுதல் வேண்டாமை யில்லாதவராகிய கருவூர்த்தேவர் மன்னித்தபின்னர், அரசனைத் தூண்டிய அந்தனார் இல்லங்களையே சென்று கானுமாறு அரசர்க்குக் கட்டளையிட்டார். அரசனும்சென்று அவரது இல்லங்களில் மதுவும் ஊனுமாகிய பொருள்கள் இருத்தலைக்கண்டு முனிந்து, அவ்வந்தனார்களை ஒழுக்கந் தவறியவராகக் கருதி ஊரைவிட்டுத் தூரத் தினான். இதனை உணர்ந்த கருவூர்த்தேவர் அவர்களிடத்தும் கருணைகாட்டும்படி அரசனுக்கு உணர்த்தியருளினார்

பின்னர் கருவூர்த்தேவர் ஆங்கிருக்குங் காலத்தில், காலமல்லாக் காலத்தில் மழைபெய்யவும், ஆறு பெருகி வரவும், மூடியிருந்த திருவானிலைக் கோயிற்கதவும் தாமாகவே திறந்துகொள்ளவும், பூதங்கள் தமக்குக் குடை பிடித்து வரவும், பல அற்புதங்களைச் செய்து காட்டிய பிறகு பற்பல தலங்கள்தோறும் சென்று, சிவதரிசனம் செய்யக்கருதிப் பாண்டிநாட்டை அடைந்து திருப்பூவணம் முதலிய தலங்களைத் தரிசித்துத் திருவிசைப்பாப் பதிகம்பாடித் தாம்பிரவருணியின் கரையிலுள்ள குருகூர் என்னும் தலத்தைச் சார்ந்தருளினார். அங்குள்ள வைணவர்கள், ‘நம்மைத் தரிசிக்க வருகின்ற கருவூர்த்தேவரை எதிர்சென்று உபசரியுங்கள்’ என்று திருமால் கூறியபடி எதிர்சென்று உபசரித்

தார்கள். இதனைக் கண்ட தேவர், அவ்வடியார்களை வாழ்த்தி அருளியதோடு இத்தலத்திலுள்ள நாயும் சுவர்க்கமடையக் கடவுது' என்று ஆசிகூறித் திரு நாரணைப் பரவி இன்னருள்பெற்றுச் செந்துதாரை வணங்கித் திருநெல்வேலியை வந்தடைந்தார்.

வந்தவர், நெல்லையப்பரை வெளியே வரவேண்ட, பெருமான் சித்தரது பெருமையை அங்குள்ளார் உனர்ந்துகொள்ளச் செய்தலைக் கருதி, விரைந்து வாராது காலந்தாழ்த்தனர். அதனால் தேவர், 'காசனிங் கில்லையோ? நல்லோர் குறைந்து நகரம் எருக்கு முளைக்கக்கடவுது' என்று சாபமிட்டு அத்தலத்தின் மேற்றிசையிலே சிவலிங்கம் ஓன்று கண்டு தாபித்துப் பூசிக்கச் சிவபிரான் காட்சி கொடுக்கக்கண்டு தரிசித்து மகிழ்ந்திருக்குங்கால், நெல்லையப்பர் அடியார்களைக் கருவூர்த் தேவரிடத்துத் திரண்டு வரும்படிச்செய்து, இடபாருடராய் அடியார்கள் காணக் காட்சி கொடுத் தருளினார். சித்தராகிய தேவரும் அடியார்களுடன் தரிசித்துச் சிவானந்தத்துள் மூழ்கி, நெல்லைக்கிட்ட சாபத்தையும் போக்கியருளித் திருப்புடைமருதாரை அடைந்தார்.

ஆங்கெழுந்தருளிய சிவபெருமானைத் தமதிருப் பிடத்திற்கு வரவழைத்துப் பணிந்து அருள் பெற்ற தேவர், பின் கஜேந்திர மோட்சம் என்னும் தலத்தைச் சார்ந்து, திருமாலைவணங்கி, அப்பால் முன்மைசையரையடைந்து வணங்கி, 'மது வேண்டும்' என்று வேண்டினார். அக்கடவுள் காளியைக்கொண்டு அவர் விரும்பிய பொருளைக் கொடுப்பித்தார். இதனை உனர்ந்த காளிகோட்டவாசிகள் தேவரை வந்து வணங்கினார்கள். தேவர்வாமிகளாகிய அக்கண்ம யோகிகளை நோக்கி மீன் கொண்டும்படி கூற, அவர்கள்

யாண்டுஞ்சென்று தேடியும் கிடைக்கப் பெறுமையை விண்ணப்பித்துக் கொண்டார்கள். அதனைக் கேட்ட தேவர் ஆங்கிருந்த ஒரு வன்னிமரத்தை நோக்கி, ‘மீன் மழையைப் பொழிக’ என்று கட்டளையிடுதலும், அம்மரமும் அங்ஙனமே பொழிந்தது. அதனைக்கண்டு திகைத்த வாமிகளை நோக்கி, ‘மதுவும் ஊனும் அருந்து தல் மாத்திரையானே வாமமதத்தினராதல் எங்ஙனம் பொருந்தும்? என்று கூற, அக்கண்மயோகிகள், முத்தி நெறியை அறிவுறுத்துமாறு விண்ணப்பிக்க, உண்மையாகிய சத்திப்புசை, இஃதெனவாமிகளுக்கருள்செய்து பொதிகைக்கு வரும்படி கட்டளையிட்டுச் சென்று, அப் பொதிகையிலே அகத்தியன்ற வழிபட்டு, அங்கொரு சார் சிவயோகத்திருந்தனர்.

அந்நாளில், தஞ்சையில் இராஜராஜசோழதேவர் புதியதாக எடுப்பித்த பெரிய கோயிலிலே பிரதிஷ்டை செய்யப்படவேண்டிய சிவலிங்கம் மிகப்பெரியதாய் அமைந்துள்ளதினால் மருந்திளகிப் பந்தனமாகாது இருந்தது. இதன் பொருட்டு வருந்திய அரசர், ‘கருவூர்த்தேவர் வந்தால்லது காரியங்கைகூடாது’ என்று ஆகாயவாணி கூறக்கேட்டுத் தேவரைப் பிரார்த்திப்ப, அவர் பொதிகையிலிருந்து வந்து, ஆங்கிருந்த போகநாதரது அனுமதியைப் பெற்றுக் கோயிலுட் புகுந்து, சிவலிங்கத்தை ஆவுடையாருடன் சேர்த்து நிறுத்தித் தமதுவாய்த் தம்பலத்தை யுமிழ்ந்து, பசும் பொன்னை உருக்கி வார்த்ததுபோல் இறுகச்செய்தனர். அங்கு வந்திருந்த எல்லோரும் இவ்வதிசயத்தைக் கண்டு மனமகிழ்ந்தார்கள்.

பின்னர், தில்லைச் சிற்றம்பலமாகிய கோயில், திருக்களந்தை ஆதித்தேச்சுரம், திருக்கீழ்க்கோட்டுர் மணி யம்பலம், திருமுகத்தலை, திரைலோககிய சுந்தரம்,

கங்கைகொண்ட சோனேச்சுரம், திருச்சாட்டியக்குடி முதலிய தலங்களைத் தரிசித்துத் திருவிசைப்பாப்பதிகம் ஓதி, மீண்டும் தஞ்சை இராஜராஜேச்சுரத்தைத் தரிசித்துத் திருவிசைப்பாப்பதிகம் பாடியருளித் திருவாணக்கா முதலிய தலங்களைத்தரிசித்துத் திருவரங்கத்தையடைந்தார். அப்பொழுது, அங்கிருந்த ஒரு பொது மகளால் காதலிக்கப்பட்டு, அவள் விருப்பத்தை முற்றுவித்துத் திருவரங்கேசரிடம் பெற்ற மாணிக்க மாலையை அவளுக்குப் பரிசாகத் தந்தருளித் தம்பிரி விற்கு வருந்திய அவளுக்கு நினைக்கும்பொழுது வருவதாகக்கூறிக் கருஞ்சுர் சென்று, யோக நிலையில் இருந்து வந்தார்.

பின்னர், திருவரங்கநாதப்பெருமானது மார்பை யலங்கரித்துக் கொண்டிருந்த இரத்தினமாலையைக் காணப்பெறுத் கோயில் அதிகாரிகள் கவலையுற்றிருந்தனர். அப்பொழுது அவர்கள் ஒருவிலைமாது அவ்வணியை யணிந்து, செல்வதைக்கண்டு அழைத்து வினவ, அவள், ‘இதனை எனக்குக் கருஞ்சுத்தேவர் அளித்தார்’ எனவும், ‘அத்தேவர் இன்றைக்கும் வருவார்’ எனவும் கூற, அவ்வதிகாரிகள் அவரைக்கண்டு கொணரும்படி ஏவலாளரை அமைத்து வந்திருந்தனர். அப்பணியாளர் தேவர் வருதலைக்கண்டு, அழைத்துச் சென்று, கோயில் அதிகாரிகள் முன் நிறுத்தினர். அவ்வதிகாரிகள், ‘இம்மணிமாலையைத் தாங்கள் அடைந்தது எவ்வாறு? என்று கேட்ப அவர், ‘அதனை அரங்கேசர் எனக்குக் கொடுத்தார்; நான் அவட்குக் கொடுத்தேன்’ என்றனர். இதனைக்கேட்ட அதிகாரிகள் நம்பாதவராய், ‘இஃதுண்மையாயின், அவ்வரங்கேசர் இவ்வவைக்கண் வந்து கூறுவரோ? என்று வினவ, தேவர், ‘கூறுவர்’ என்று கூறிக் கடவுளை வேண்ட அத்திருமால் ஆகாயத்திலே தோன்றி அசரீரியாக,

‘அம்மாலையை அளித்தது யாமே’என்று கூறியருளினர். இதனைக்கேட்ட அதிகாரிகளும் பிறரும் தம்பிழையைப் பொறுத்தருளுமாறு தேவரை வேண்டிக்கொண்டனர்.

பின்னர் கருஞூர்த்தேவர் கருஞூருக்குச் சென்று சின்னுள் தங்கியிருந்து, திருவானிலைக் கோயிலுட் சென்று முன்னர்த் தீங்கிழைக்கக் கருதிய அவ்ஞூர் அந்தனர், தம் பிழையைப் பொறுக்குமாறு வேண்டிக் கொண்டதற் கிரங்கிப்பொறுத்தருளி, தாம்சிவத்தோடு இரண்டறக் கலக்கும் காலம் அனுகிவிட்டதினால் ஆண்டிருந்த பசுபதீச்சரத்து மகாலிங்கத்துட் புகுந்து இரண்டறக் கலந்தருளினார்.

7. பூந்துருத்தி நம்பிகாடாம்பி

துலங்குதிருக் கச்சிநகர்க் காட ராயர்

தொல்குலத்துத் தாதிபராய்ச் சோனை டாண்டு
விலங்குபெருஞ் சமருழுக்கிச் சைவ வாய்மை

மேதினியிற் பாப்பிந்தி மாபிற் ரேன்றி
யிலங்குகுரு பர் நூற்றே டென்மர் தம்மை

யிறைஞ்சிப்பூந் துருத்திமடத் தியோசி னர்ந்து
பலங்குலவ வாருரும் பொதுவும் பாடிப்

பரமனூர் திருவடிக்கீழ்ச் சிரம்வைத் தாரே.

இ - ன் : காஞ்சிபுரத்தில் தொண்டைப் பல்லவ ராகிய சத்திரியமரபிற் பூவுதயமான காடவெநம்பி, திருப்பூந்துருத்தியைத் தமது இராஜதானியாகக் கொண்டு சோழநாட்டைப் புரந்து, வைத்திக சைவ சமயத்தைப் பரிபாலித்துத் திருநந்திதேவர் மரபின் வந்த சிவாசாரியார் நூற்றெண்மரையும் ஆசரித்துப் பூந்துருத்தியிற் சைவமடம் ஓன்றை நிறுவி, சிவஞான

யோகியாகித் திருவாரூரையும் திருத்தில்லை யம்பலத் தையும் புகழ்ந்துபாடிப் பொன்னம்பலத்தில் ஆனந்த நடனஞ்செய்யும் குஞ்சிதபாதத்தையே தமதுசிரசுக்குத் திருமுடியாகப் பெற்றுயந்தார் என்றவாறு.

புராணசாரம் :

பூந்துருத்தி நம்பி காடநம்பி, சோழநாட்டிலே, காவேரியின் தென்கரையிலுள்ள திருப்பூந்துருத்தியில் இருந்தவர். அத்தலத்திலேதான் திருநாவுக்கரசர் திங்களும் ஞாயிறுந்தோயும் திருமட்மொன்று அமைத்தது. ஆதலால் அத்தலவாசிகள் தேவாரம் பாடி அருளிய திருஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர், சுந்தர மூர்த்திகள் ஆகிய மூவர் பெருமைகளை நன்குணர்ந்திருந்தவர் ஆவர். நம்பி காடநம்பிகளும் மூவர் முதலி களைப்போலப் பற்பல சிவாலயங்களையுந் தரிசித்துச் சிவபெருமான் திருவருட்பேற்றிற்கு உரியவராய்த் திருவாரூரைப் போய் அடைந்தார்.

அடைந்தவர், திருவீதி வலம்வந்து, ஆலயத்துட்புக்குத் தியாகராசரைக் கண்டு மகிழ்ந்த மகிழ்ச்சியால்,

பத்தியா யுன்னபோ ராகுளைவாய் மடுத்துப்
பருகுதோ றமுதமொத் தவர்க்கே
தித்தியா நிற்குந் தேவர்காள் இந்தத்
திருவுரு விருந்தவா பாரீர்.

என்று தமது அனுபவத்திற்குவந்த சிவானந்த மேலீட்டைப் புலப்படுத்தித் திருவிசைப்பாப் பதிகம் ஓன்று பாடி அருளினார்.

பின்னர், அரிதன் நீங்கித் தில்லைச் சிற்றம்பலத்தை அடைந்து, ஆங்குக் கணக்கைபயிலே ஆனந்தத் தாண்டவெஞ் செய்யும் தாண்டவ மூர்த்தியைத் தரிசித்துக்

கணம்புல்லர், கண்ணப்பர், திருநாவுக்கரசர், திருஞானசம்பந்தர், சேரமான் பெருமான், சுந்தரர் என்றின்னேரது திருத்தொண்டின் சிறப்பையும் தில்லைச் சிற்றம்பலத்தின் சிறப்பையும் ஆடலதிசயத்தையும் எடுத்துக்கூறி, ஒப்பற்ற அருமைத் திருப்பதிகத்தையும் பாடியருளினார். இங்ஙனம் சிவானுபவச் செல்வராயிருந்து இறுதியில் இறைவர் திருவடி நீழில் இரண்டறக் கலந்தார்.

8. கண்டராதித்தர்

சிரமோன்று பேர்ப்படைத்த தஞ்சைத் தோன்றல்
 ராஜ கேசரியார் கண்டர் பாநு
 தரமோன்று முனராதேம் குடியை யாண்டார்
 தம்பெயராற் புறங்கண்டார் தமதில் லத்துப்
 பாமோன்றுந் தாண்டவெனைப் பாடும் மெய்யர்
 பரமானந் தத்துண்மை பயிலும் நாவர்
 கரமோன்று புலிக்கொடியா ரானே நேந்துங்
 காரணர்பூ ரணரானுர் நல்லந் தானே.

இ - ன் : சென்னிமரபில் வெண்ணிக் கூற்றத்துத் தஞ்சாவூரில் சுபஜனனம் ஆன கண்டராதித்தர் ஸ்ரீ ராஜகேசரியார் தமது குடிகளை யெல்லாம் நன்மை பெறப் பாலித்து, கண்டராதித்தம் என்னும் திருநகரை நிருமாணித்துத் தமது குலதெய்வமாகிய தாண்டவராயெனத் திருச்சிற்றம் பலத்திற்பாடி, பரம முதற் காரணராகிய நல்ல முடையார் திவ்விய சிதாகாயத்திற் பரிபூரணரானார் என்றவாறு

புராணசாரம் :

கண்டராதித்தர் சோன்டடில் தஞ்சையில் வீற் றிருந்து அரசு புரிந்த சோழ மன்னர்களுள் ஒருவர்.

முதற் கண்டராதித்த சோழ தேவரென்று சரித்திர ஆராய்ச்சிக் காரர்களால் சொல்லப்படுபவரும் இவரே யாவர். இவர் தமது தமையனராகிய இராஜாதித்தர் என்பார் தக்கோலத்தில் கி. பி. 949-ல் இரட்ட அரசு ஒன்றிய கண்ணரதேவனேடு புரிந்த பெரும் போரில் இறந்துபட்டமையின், தமது பிதாவாகிய முதலாம் பராந்தக சோழ தேவர்க்குப் பின்னர்ச் சோழ மண்டலத்தின் அரசராக அரியணை யேறினார். அப் போரின் பயனுக, கண்ணரதேவன் காஞ்சிபுரத்தை யடுத்த சிலபகுதிகளைக் கவர்ந்து கொண்டமையின், எஞ்சியவற்றையே கண்டராதித்தர் ஆண்டு வந்தார். சோழ மன்னர்கள் ஒருவர் பின் ஒருவராகத் தரித்துக் கொண்டு வந்த இராஜகேசரி, பரகேசரி என்ற பட்டங்களுள் இவர் இராஜகேசரி என்னும் பட்டம் புனைந்தவர். இவர் தமது ஆட்சிக்காலத்தில் தம் பெயரமைத்துக் காவேரியாற்றின் வடக்கரையில் ஒருநகரம் உண்டு பண்ணினார். இது அக்காலத்தில் கண்டராதித்தச் சதுரவேதிமங்கலம் என்ற பெயரால் வழங்கி வந்ததாகத் தெரிகிறது. கண்டராதித்தர் தமிழ்மொழியிற் சிறந்த புலமையும் சிவபெருமானிடத் துப் பேரன்பும் வாய்ந்தவராதலால், சிவத்தலங்களைச் சென்று தரிசித்து, இன்னிசைப் பாக்களால் திருப் பதிகங்களும் ஓதி வருவாராயினார். இக்காலத்தில், தமிழுலகம் படித்தின்புறுதற்கு “மின்னு ருருவமேல் விளங்க” என்னும் தொடக்கத்துக் கோயிற்பதிக மொன்றே இவர் பாடியருளிய பதிகமாகக் கிடைத் திருக்கின்றது. சோழமன்னர்கள் நடராஜப் பெருமானைத் தமது குலதெய்வமாகக் கொண்ட தன்மையையும் இப்பதிகம் வலியுறுத்துகின்றது.

சைவத் தமிழ்மறையாகக் கருதப்படும் பன்னிருதிருமுறையின்கண்ணே ஒன்பதாம் திருமுறையாகிய

தீருவிசைப்பாவினுள் ஒரு பதிகமாக இவரதுபதிகம் மெய்யன்பர்களால் தொகுக்கப்பெற் றிருப்பது ஒன்றே இவர் எத்துணைப் பெரிய சிவரூபியார் என்பதை விளக்குமான்றே? இவர் தாம் பாடிய பதிகத்தின்,

வெங்கோல் வேந்தன் தென்னன்நாடு
 மீழமுங் கொண்ட திறல்
 செங்கோற் சோழன் கோழிவேந்தன்
 செம்பியன் பொன்ன ணிந்த
 அங்கோல் வளையார் பாடியாடு
 மணிதில்லை யம்ப லத்துள்
 எங்கோ ணீசன் எம்மிறையை
 யென்றுகொல் எய்து வதே.

என்ற எட்டாவது பாடலில் தமது பிதாவாகிய முதற் பராந்தகசோழதேவர் தில்லையம்பலத்தைப் பொன் வேய்ந்து செம்பொன் அம்பலமாக்கிய திறத்தை எடுத்துக் கூறித் தமது தந்தையாரின் பேரன்பை உலகத் தாருக்குத் தெரிவித்துள்ளார்.

இவருக்கு வீரநாராயணியார், செம்பியன் மாதேவி யார் என்னும் பெயரமைந்த இரண்டு மனைவிமார் இருந்தனர். இந்த இருவரும் தமது கணவரைப் போலவே சிவபத்தியிற் சிறந்து சிவாலயத் திருப்பணிகள்செய்து, பூசை நெவேத்தியங்கட்கு வேண்டிய நிபந்தங்களை அமைத்து வைத்தனர். இவர்களுள் செம்பியன் மாதேவியாரிடம் மதுராந்தகன் என்னும் ஒரு புத்திரன் பிறந்திருந்தான்.

இப்போது கோனேரிராஜபுரம் என்று சொல்லப் படும் திருநல்லம் என்னும் கோயில் செம்பியன் மாதேவியாரால் எடுப்பிக்கப்பட்டதாதலின், அதன் கண் கண்டராதித்தர், செம்பியன் மாதேவியார். மதுராந்தகன் என்னும் மூவர் திருவுருவங்களும் சிவலிங்க

தரிசனை செய்துகொண்டிருக்கும் பாவணயாக வைக்கப் பட்டிருக்கின்றன. இவர் சிவபத்தியிற் குறையாதவ ராகவேயிருந்து இறுதியில் பெருங்கருணைக் கடவுள் திருவருளால் சிவானந்தப் பெருவாழ்வை அடைந்து இன்புற்றிருந்தனர்.

9. வேணுட்டடிகள்

நல்லகுலப் பெண்மனிக ளான்சீர் பாடும்
 நற்றவத்து வேணுட்டடி னல வாயின்
 வில்லுயர்ந்த கொடியுடையார் இளமை தொட்டே
 வீறடிக ளாய்வாழ்ந்தா ருடனேய் நீங்கச்
 சொல்லுசிவ கங்கைகுடைந் தருட்காத் தாடுந்
 துரியபரம் பொருள்பாடிச் சுகாதீ தத்து
 வல்லதொழி ஸ்ரிவிற்றம் வினையும் ஞான
 வாய்மையுமே வறப்பெற்று ரறப்பெற் றுரே.

இ-ன்: பெண்களுள் நாயகம் போல்வார் யரமசிவனை எக்காலமும் பாடியாடும் கேரளநாட்டின் தென்பகுதி யாகிய வேணுட்டில், ஆலவாய் என்னும் நகரில், சேரர் குடியில்தோன்றிய வேணுட்டடிகள் இளமைப் பருவத்தி ஸேயே இவ்வுலகப்பற்றை ஓழித்துத் தம்முடவில் இருந்த நோய் நீங்குதற் பொருட்டுத் தில்லையிற் சிவ கங்கையில் தீர்த்தமாடிப் புனிதராய், பொன்னம்பலத் திற் சிவபெருமானுடைய கிரியை ஞானங்களில் தமது கிரியை ஞானங்கள் வியாபிக்கும்படிப் பரமுத்தியைப் பெற்றார்.

புராணசாரம் :

வேணுட்டடிகள் வேள்நாடாகிய திருவாங்கூரிலே அவதரித்தவர். இளமையில் கலைத்துறை முற்றிய

பின்னர்ச் சமய ஆராய்ச்சியில் புகுந்ததின் பயனாகச் சிவபெருமானையே முழுமுதற்கடவுளாகத் துணிந்து அக்கடவுளது திருவருளைப்பெறுதற்கு ஏதுவாகிய சிவபத்தியிற் சிறந்து விளங்கிவந்தார். இத்தகைய அடிகள், தல்யாத்திரையில் விருப்பம் மிக்கவராய், ஆங்காங்குள்ள சிவாலயங்களைத் தரிசித்து, இன்னருள் பெற்றுத்தில்லையைச் சார்ந்து, வைராக்கியமுடைய சிவனடியாராக இருந்து வந்தார்.

சிவபெருமான் தமது மெய்யடியாரை வேண்டுமளவுந் துன்புறுத்தித் தூய்மையாக்கும் இயல்புக் கேற்ப, இவரையும் பலதுன்பங்களோடு பினியையும் அனுபவிக்கும்படிச் செய்வித்தார். இதனால் முன்னர் இவரைக்கண்டு அஞ்சி நின்றபிறர், ‘இவரது வழிபடுகடவுள் இவரைப்போயாகக் கருதி இகழ்ந்துவிட்டது போலும்’ என்று இகழ்ந்து பேசவாராயினர். இதனைப் பொறுத அடிகள், தமது துன்பத்தின் ஓழிவைக் கருதாராயினும் சிவபெருமானது பெருங்கருளைத் திறம் குன்றுதிருத்தலையே கருதி, ‘உலகத்தார் தம்பானை சாய்ப்பற்றார்’ என்பர், ‘எம்பெருமான் என்திறத்து அதனையுஞ் செய்தாரில்லை. வழிவழி அடிமையாதலின், எனது திருத்தொண்டில் நம்பிக்கை இல்லைபோலும்!’ என்பனபோன்ற முறையீடுகளைத் தில்லையில் அருளிச் செய்த, “துச்சான செய்திடினும் பொறுப்பரன்றே ஆளுகப்பார்” என்னுந் தொடக்கத்துத் திருவிசைப் பாப் பதிகத்தால் காதலாகிக் கசிந்து கண்ணீர் மல்க ஓதி அருளினார். பின்னர் நடராஜப் பெருமானது திருவருளால் உடல் நோயோடு பிறவி நோயும் நீங்கப் பெற்று, அழிவில்லாத சிவானந்தப் பெருவாழ்வை எய்தி இன்புற்றிருந்தனார்.

10. திருவாலியமுதனைர்

அறமுனர்ந்த நான்மறையார் மயிலை சார்ந்த
 ஆலிநக ரமுதனு ரப்பேர் வாய்ந்து
 மறங்கடிந்த புலவர்போல் மறலி வென்றூர்
 மாற்றுரைக் கிவகலையால் வென்று வேத
 வுறும்பனுவல் கருத்தானே மெய்த்தே வென்னு
 வுலகறிய வரற்பணிந்து கோயி லோதி
 நிறங்குலவு கொன்றறையணி மன்று ஓர்தம்
 திருத்தபத மருத்தியொடு முருசித் தாரே.

இ - ள் : கௌரி மாண்புரத்திற்கு ஈசான திசையிலுள்ள திருவாலிநகரில் வேதியர் குலத்தில் கடைச்சங்கமருவிய ஆலியமுதனைர் பரம்பரையில் அவதரித்த திருவாலியமுதனைர் கிவயோக பலத்தால் மரணபயத்தைத் தவிர்த்து, புறச் சமயத்தாரைத் தந்திரகலை மந்திரகலை உபதேசகலைகளாற் கடிந்து சைவ சற்சம்பிரதாயத்தை நிலைநாட்டி, வேதத்திற்கூறிய பரம்பொருள் உருத்திரனே என்று உலகினர் யாவுருந்தேற மகாதேவனைச் சைவாகம விதிப்படி யருச்சித்து, திருத்தில்லைத் திருக்கோயிலைப்பாடி நிருத்தனைர் திருத்தாள் நீழலை அடைந்தார்.

புராணசாரம் :

சோழ மண்டலத்தில் திருவாலி நாட்டுத் திருவாலியில் பிராமண மரபில் அமுதனைர் திருவவதரித்தார். (மாண்புரத்திற் பிறந்தவராகவும் சில அறிஞர் கூறுவர்.) இவர் வேத சிவாகமங்களை ஐயந்திரிபறக் கற்று ணர்ந்து, வேத பிரதிபாத்தியங்கிய மகாதேவனைத் தைலதாரைபோல் இடையருத் நேயத்தோடு வழிபட்டு வந்தார்.

அங்ஙனம் வருபவர், அத்தியானத்திலே பொன் னம்பலத்திலே எழுந்தருளியுள்ள நடராஜப் பெரு மானது அடி முதல் முடிகாரறுமுள்ள உறுப்புக்கள் உள்ளத்தில் தங்கி இன்புறுத்திய அருமைப்பாட்டை எடுத்து இனிதுவிளக்கித் திருவிசைப்பாப் பதிகத்தைப் பாடி ஆனந்தக் களிப்பின் அழுந்தி, மாந்தரனைவருக்கும் சைவப்பொருளை விளக்கி அத்தலத்திலே வசித்து வந்தார். ஆதிமூர்த்தியின் சகளத் திருமேனி தரிசித் தவர்க்கு வீடுபேற்றை யருளும் நிலையை உள்ளத்தடக்கி அன்பு புறம்பே ஒழுகியது போன்ற இன்ப முடைய அன்பு மயமான வேறு மூன்று திருவிசைப்பாப் பதிகங்களையும் மனங்கசிந் துருகிப்பாடி நிருத்தர் இருதானைச் சேர்ந்தார்.

11. புருடோத்தமாம்பி

உருகிமுத லைம்புலன்க னுகர்வு மாங்கே

யுருத்திரனூர் திருப்பதத்தே யாகு மென்று
வரிசைபெறப் புறச்சமயத் தவர்க்கு னர்த்தி

வண்புருடோத் தமம்வந்த மறையோர் வாதம்
புரிசைவர் மாலடியார் இவர்தந் தர்க்க

யாதமெலா மொழியமறை நிகம வாய்மை
தருசைவ வான்பதியாந் தில்லை வாழ்த்தித்
தானுவினைச் சதாகாலம் பேனு வாரே.

இ - ள் : ஜம்புலன்களின் நுகர்வும் அரனுடைய திருவடியின்கண் அமர்வனென்பதை அவனிமாந்தர் அனைவருமுனருமாறு சோழநாட்டில் திருவண்புருடோத்தமம் என்னும் திவ்விய தேசத்தில் மறையோர் குலத்தில் மகிதலம் உதித்த புருடோத்தம நம்பி என்பார் வைணவர்களுக்கும் சைவர்களுக்கும் ஒரு காலத்து உண்டாகிய பெருங்கலகத்தைப் புராணதி

காசப்பிரமாணங்களைக் காட்டி அடக்கி, வேத சிவாக மங்களின் கருத்துவேறுபடாமையை விளக்கிவேதாந்த சித்தாந்த சமரசாநுபவச் செல்வராய் ஓன்று அல்ல இரண்டு அல்ல வென்று மகாவாக்கியங்கள் ஓதும் உண்மைச் சிவநிலையில் தில்லையைப்பாடி நிலைபெற்று அருளினார்.

புராணசாரம் :

சோழ மண்டலத்துத் திருநாங்கூர் நாட்டுத்திரு வண்புருடோத்தம நகரில் வைதிக சைவ வேதியர் மரபிற்குரேன்றிய புருடோத்தமநம்பி மகேசுரனிடத்தும் மகேசுரரிடத்தும் உள்ளன்புடையராய் ஐந்து பேர் அறிவுங் கண்களே கொள்ள அந்நாட்டில் உள்ள பதினெடு சிவதலங்களையும் பதினெடு உருத்திரர்களையும் பணிந்து சைவ வைஷ்ண சமயங்களுக்கும் வேதாந்த சித்தாந்தங்களுக்கும் உண்மைப்பொருளாக விளங்கும் திருத்தில்லையம்பலம் அடைந்து, இரண்டு திருப்பதிகங்கள்பாடித் திரிகரணசுத்தியோடு சிவாநந்தசாகரத்தில் தினோத்தருளினார்.

12. சேதிராயர்

பேனுபெருந் துறையாகுங் கோவ ஹரிற்

பெருகியநற் சேதிமா புதித்த செல்வர்
தானுசிவ சாதனநற் சார்பென் ரூர்க்குத்

தமதானை நிறுத்தியரன் கோயிற் பாடி

வேனுபுரத் தானடியார் யாருங் காண

விண்ணவரு நண்ணரிய மேன்மை யுற்று
ரானுமலன் பென்னுமலன் னலியல் லான்பல்
லாண்டுளான் செம்பொன்மனி யம்ப லத்தே.

இ. ஸ் : பெண்ணை நதியில் யாவரும் விரும்பி யாடும் பெருந்துறையாகிய திருக்கோவலூரில் சேதிராயர் மரபில் உதித்த சேதிவேந்தர் சைவ சாதனங்கள் தமது நற்சார்பு என்று தமது ஆணையை நிலவச் செய்து குருவிங்கசங்கம பூசைகள் தவருது நடத்தி, திருத்தில்லையைப்பாடி, சீகாழித் திருக்கை கோட்டிகள் கண்காண, சிற்சபையிற் பேரோளியோடு கலந் தருளினார் என்றவாறு.

புராணசாரம் :

சேதி நன்னட்டு நீடுந்திருக்கோவலூரில் மலையமான் நத்தமான் சுதமான் என்னும் மூன்று பெண்ணைக் கரை வேளிர் குலத்துக்குத் தலைவராய், மலாடர் என்னும் குறுநிலமன்னராய்ச் சேதிராயர் திருவவதரித்தார், இவர் முன்னேர் யாவரும் சிவபத்தி அடியார் பத்தியிற் சிறந்தவர். இவர் திருவெண்ணீறு திருக்கண்மணி திருவைந்தெழுத்து ஆகிய சைவசாதனங்களை நற் சார் பெனக் கொண்டவர். தாம் அரசு செலுத்திய நாடு முழுவதும் சைவநீதியிற் பொலியுமாறும், குருவிங்க சங்கம வழிபாட்டிற் சிறக்குமாறும் மனு அரசு செலுத்தி மெய்ஞ்ஞானுபவம் பெற்றுத் திருத்தில்லையையடைந்து ஆண்டு வந்திருந்த காழிச் சிவனாடியார் யாவரும் கண்காணத் திருப்பதிகம் பாடிக்கொண்டே சிற்சபையிற்றேன்றிய பேரோளிப் பிழம்பிற் கலந் தருளினார்.

திருவிசைப்பாவுடையாரை வழிபடும் தினம்

நண்டு தெறுக்கால் நளிர்கடன் மச்சமெனு
மொண்டிறற் றிங்க ஞவைநீங்கக் - கண்டுகொள்
மற்றைமதி பூரணையே மாளிகைத் தேவர்முத
னற்றவரை யாசரிக்கும் நாள்.

இ·ன்: ஆடி, கார்த்திகை, பங்குனி இம்மாதங்களிற்றவிர மற்றைச் சித்திரை முதல் ஓன்பது மாதங்களில் வரும் பொர்ணிமைத் திதிகள் முறையே திருமாளிகைத்தேவர் முதலிய ஓன்பதின்மரை வழி படுதற்கும், அன்றார் திருப்பண் சாத்துமுறை செய்தற்கும் ஏற்ற நெமித்திகத் திருநாட்களாம்; ஆதலின் அந்நாட்களில் இம்மகான்களையாம் வணங்கி இம்மையின்பத்தையும் மறுமையின்பத்தையும் வீடு பேற்றையும் பெற்று வாழ்வோமாக.

திருவிசைப்பாவுடையார் துவாதசமாலை
முற்றிற்று.

